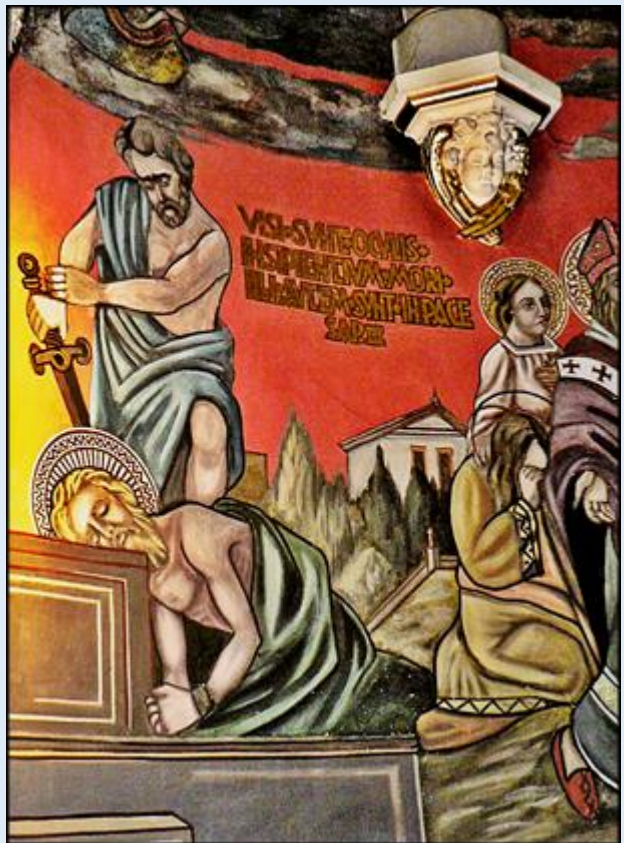
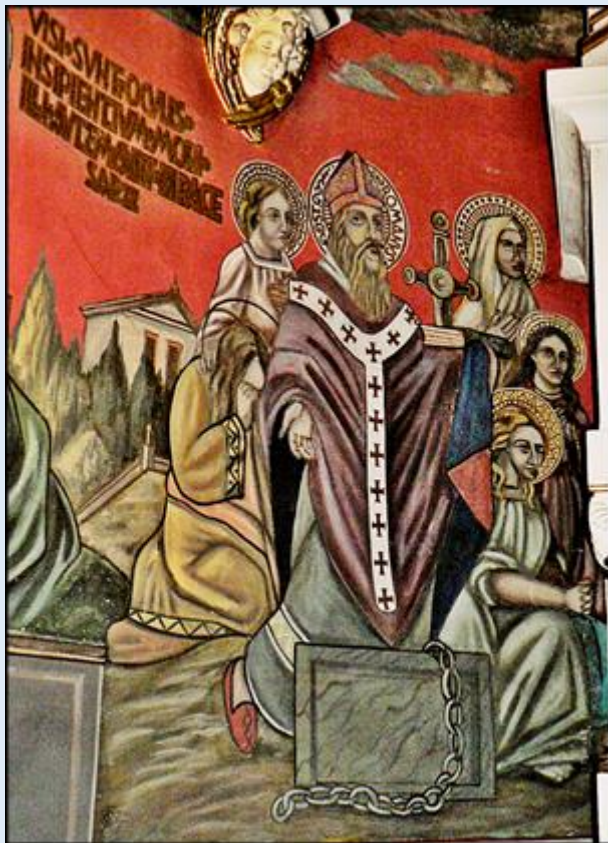
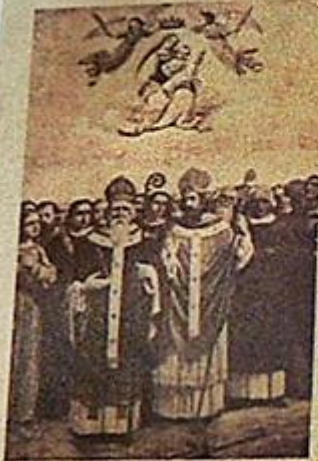

**MIEJSCA SPOCZYNKU
ŚWIĘTYCH I BŁOGOSŁAWIONYCH**
Katowice-Panewniki – [Bazylika WNMP](#)
[Grób św. Ptolomeusza i Romana](#)

Kaplica świętych męczenników z Nepi: Ptolomeusza i Romana oraz 38 Towarzyszy (+ 51 rok)

Relikwie świętych męczenników sprowadzono do Katowic 21 września 1913 r. Ołtarz męczenników wykonano w 1914 roku we Wrocławiu. Przekazane do Panewnik relikwie, jak napisał w 1914 r. bp Doebling z Nepi: „mają posłużyć do coraz większego rozkrzewienia i czci tych 40 świętych Arcymęczenników z Nepi pomiędzy ludnością chrześcijańską. A podniosły przykład tych świętych krwawych świadków oby przyczynił się i zapalił nas do otwartego i mężnego wyznawania naszej świętej wiary”.

11.10.2012 r., pap. Benedykt XVI otworzył ROK WIARY w Kościele. To stało się inspiracją dla Franciszkanów, by ogłosić w Panewnikach ROK ŚW. MĘCZENNIKÓW, których sprowadzenia do Panewnik 100 rocznicę będziemy obchodzili 21.09.2013 r. Przybliżenie życia i męczeństwa tych świętych mężów i towarzyszy oraz modlitwa przez ich wstawiennictwo może nam pomóc pięknie przeżyć ROK WIARY.

Ptolomeusz i Roman, byli pierwszymi z gminy chrześcijańskiej, założonej przez św. Piotra w Rzymie, którzy oddali krew za Chrystusa i Jego naukę. Było to w 42 roku. Ptolomeusz pochodził z Antiochii. Był najmłodszym uczniem św. Piotra, którego Apostoł wysłał niedaleko od Rzymu do Nepi. Tam Ptolomeusz głosił kazania i nawracał ludzi. Tam przyłączył się do niego Roman, bogaty szlachcic i filozof, który wkrótce otrzymał chrzest i stał się gorliwym apostołem. Sam Piotr wyświęcił go na biskupa. Podobnie jak Piotr i Paweł, tak Ptolomeusz i Roman stali się nieodłącznymi przyjaciółmi. Nieustraszeni, z niebiańskim zapalem głosili ludowi naukę krzyża. Ostre słowa

wytykali głupotę pogańskiej wiary i obyczajów a nadto czczenie bogów, przeciwstawiając temu wszystkiemu piękność, roztropność i boskość Ewangelii. Uzdrawiali chorych i wypędzali złe duchy. Ślepa zazdrość pogańskich kapłanów wywołała prześladowania przeciw nauce i uczniom Chrystusa i Jego wyznawcom. Przy pomocy panującego Tyberiusza Klaudiusza I, skazano ich na śmierć. Podczas nocnej modlitwy z trzydziestoma chrześcijanami zostali otoczeni przez żołnierzy – i uznanych za niebezpiecznych dla Rzymu i Nepi skazano na śmierć. 22 czerwca 51 r. ścięto wszystkich 30 towarzyszy lecz Ptolomeusza i Romana zostawiono, żeby jeszcze większą złość na nich wylać. Żołnierze, ścinający głowy 30 Męczennikom widzieli Aniołów zstępujących z nieba i wprowadzających wśród śpiewów dusze męczenników do nieba i doznali nawrócenia wyznając wiarę w Chrystusa a było ich ośmiu. Jeszcze tego samego dnia dołączyli do grupy męczenników stając się uczestnikami wiecznej korony i chwały niebios. Ptolomeusza i Romana w więzieniu próbowano skłonić, także przez okrutne tortury, do wyparcia się wiary, ale na próżno. Następnie próbowano spalić ich na stosie, ale płomień w cudowny sposób zgasł. Ostatecznie ścięto ich poza murami miasta 24 sierpnia 51 r. W starożytnych martyrologiach ich nie wspominano. Nie odnajdujemy ich też w innych pomnikach wczesnego kultu. Do Martyrologium Rzymskiego wprowadzono ich dopiero w 1672 r. Umieszczono ich tam pod dniem 24 sierpnia.

Boże, któryś przez opowiadania Świętych Twoich Męczenników i Biskupów Ptolomeusza i Romana przywiódł do światła prawdziwej wiary, użycz nam, prosimy Cię, abyśmy za ich orędownictwem unikali uczynków ciemności, a dostąpili tego, coś wiernym oblecał. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen

zdjęcia: Jan Nitecki

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)